

Misterioasa împotrivire De vorbă cu Ellen G. White despre 1888, Jones și Waggoner

2 ianuarie 1999

Gili Cârstea

- Au trecut 120 de ani de la sesiunea Conferinței Generale din 1888, iar noi nu știm încă cu precizie ce s-a întâmplat atunci. Domnește o confuzie serioasă cu privire la solia prezentată la Minneapolis, lucru care afectează, spun unii, misiunea bisericii. Timp de peste un secol, voci foarte autorizate au spus că noi am primit și cunoaștem solia, că am avut atunci o mare biruință, dar iată că rezultatele acceptării ei întârzie să apară. Primul lucru pe care dorim să îl știm este dacă solia prezentată la Minneapolis este de la Dumnezeu, sau este o fantezie a celor doi soli, A.T. Jones și E.J. Waggoner.

Ellen G. White: Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său o foarte prețioasă solie prin frații Waggoner și Jones. Această solie urmărește să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul răstignit, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a ales-o să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie proclamată cu voce tare și însoțită de revărsarea Duhului Său în măsură bogată.¹

Solia prezentată de A.T.Jones și E.J.Waggoner este o solie de la Dumnezeu către biserica Laodicea.²

Nu avem nici o îndoială că Domnul a fost cu fratele Waggoner în timp ce vorbea ieri... Întrebarea dumneavoastră este: “A trimis Dumnezeu adevărul? A ridicat Dumnezeu pe acești bărbați să proclame adevărul?” Eu răspund: Da! Dumnezeu a trimis pe acești bărbați să ne aducă adevărul, pe care nu l-am fi avut dacă Dumnezeu nu trimitea pe cineva cu el... Eu îl primesc, și nu îndrăznesc să ridic mâna împotriva acestor persoane, ca și împotriva lui Hristos, care trebuie recunoscut în mesagerii Săi. Noi am fost în încurcătură, și am nutrit îndoieli, iar comunitățile noastre sunt gata să piară.³ - 1)TM 91,92; 2)Letter S24,1892; 3)Ms. 2, 1890.

- Care este opinia dumneavoastră despre atmosfera din timpul sesiunii Conferinței Generale din 1888?

Ellen G. White: Nu voi putea uita niciodată experiența pe care am avut-o la Minneapolis, sau lucrurile care mi-au fost descoperite cu privire la spiritul care îi stăpâna pe oameni, la cuvintele rostite sau acțiunile întreprinse în ascultare de puterile răului... La acea întâlnire ei au fost însuflețiți de un alt spirit, și nu au înțeles că acești tineri au fost trimiși de Dumnezeu cu o solie pe care ei au tratat-o cu batjocură și dispreț, fără să priceapă că inteligențele cerești privesc la ei... Eu știu că atunci Duhul lui Dumnezeu a fost insultat. 1

Religia care mărturisește neprihănirea prin credință a fost denunțată ca ducând la entuziasm și fanatism; a fost disprețuită, vorbită de rău, ridiculizată și lepădată. Dar ea este principiul activ al dragostei împărtășită de Duhul Sfânt. 2

Tot universul a fost martor la tratamentul rușinos la care a fost supus Isus Hristos, reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost în mijlocul lor, ei L-ar fi tratat la fel cum L-au tratat și iudeii. 3

Scenele care au avut loc la acea întâlnire L-au făcut pe Dumnezeul cerului să-i fie rușine să-i numească pe cei prezenți frații Săi. 4

Întâlnirea noastră se apropie de sfârșit, și nu a fost făcută nici o mărturisire, nu s-a produs nici o deschidere ca Duhul lui Dumnezeu să poată veni. Eu m-am întrebat: Ce rost a avut întâlnirea noastră, și de ce au trebuit să vină frații noștri aici, dacă prezența lor nu face decât să depărteze de popor pe Duhul lui Dumnezeu? 5

În acești patruzeci și cinci de ani de experiență mi s-a arătat viața, caracterul și istoria patriarhilor și profeților care au fost trimiși la poporul lui Dumnezeu cu o solie, și de fiecare dată Satana fabrica vreun raport mincinos, care să producă diferențe de opinii sau să îndrepte interesul în altă parte, ca poporul să fie lipsit de binele pe care îl oferea Domnul. Tot așa a fost în cazul acesta, când un spirit ferm, încăpățânat și aspru a luat inimile în stăpânire, iar cei care au cunoscut odată harul lui Dumnezeu, și au simțit puterea lui înnoitoare, au fost amăgiți, lucrând sub amăgire în tot timpul sesiunii; nu a trebuit decât o mică sămânță de îndoială, care să găsească teren fertil în inimile celor care nu aveau o legătură vie cu Dumnezeu, ca aceste inimi să devină de piatră și imposibil de impresionat. Pasiunile lor josnice au fost stârnite și li s-a oferit ocazia să dea pe față spiritul de gloată. 6 - 1) Lett. 24, 1892; 2) GCBull. 7 feb. 1893; 3) Stest. 6, 20; 4) Stest to RH Office p. 16, 17; 5) Ms. 9, 1888; 6) Lett. 14, 12 mai 1889.

- Nu ar fi posibil ca frații să fi reacționat astfel datorită convingerii lor că Jones și Waggoner s-au înțeles cu dumneavoastră în a schimba "vechile hotare," cum spunea președintele Butler?

Ellen White: Când am afirmat în fața fraților mei că aud pentru prima oară vederile fratelui Waggoner, unii nu m-au crezut. Am afirmat că am auzit adevăruri prețioase, la care pot răspunde cu toată inima mea, căci aceste adevăruri mari și glorioase - neprihănirea lui Hristos și jertfa Sa în favoarea omenirii - nu au fost oare imprimate în mintea mea de Duhul lui Dumnezeu? - 3 SM 173

- În mod normal, solia de trezire trebuia să vină prin dumneavoastră sau prin comitetul Conferinței Generale. Ce ați simțit când ați constatat că solia a venit prin frații Waggoner și Jones?

Ellen G. White: Când Domnul a dat fraților mei povara proclamării acestei solii, eu m-am simțit nespul de recunoscătoare față de Dumnezeu, căci am știut că solia este pentru acest timp.1

Când fratele Waggoner a prezentat aceste idei la Minneapolis, a fost prima învățătură clară la acest subiect, pe care am auzit-o de pe buze omenești, afară de discuțiile dintre mine și soțul meu. Mi-am zis, eu pot vedea așa clar deoarece Domnul mi le-a descoperit în viziune... și când o altă persoană le-a prezentat, fiecare fibră a inimii mele a spus amin.2

Am călătorit din loc în loc, participând la adunări unde a fost prezentată solia neprihănirii lui Hristos. Am considerat un privilegiu să stau alături de frații mei și să-mi dau mărturia în solia pentru acest timp.3 -1)3SM173; 2)Ms.5,1889; 3)RH 18 martie 1890.

- Dar delegații au fost de acord cu poziția dumneavoastră?

Ellen G. White: Când mi-am exprimat poziția în mod clar, mulți nu m-au înțeles, și au afirmat că sora White s-a schimbat; sora White este influențată de Willie White (fiul ei) și de fratele A.T. Jones. Bineînțeles că o astfel de afirmație, venind de pe buzele celor ce mă cunosc de ani de zile, care au crescut în solia îngerului al treilea și au fost onorați de încrederea și respectul poporului nostru, are influență. Am devenit subiectul remarcilor și criticilor, dar nici unul dintre frații mei nu a venit să mă întrebe sau să îmi ceară vreo explicație. - 3SM 173

- De ce nu ați încercat să le explicați fraților că, deoarece solia este de la Dumnezeu, nu este important prin cine vine ea?

Ellen G. White: Am încercat cu stăruință să adunăm pe frații noștri pastori spre a ne ruga împreună, dar nu am reușit decât de două sau de trei ori. Ei au ales să se adune separat, să discute și să se roage fără noi. Se părea că nu mai există nici o șansă de a dărâma prejudecata lor fermă, nici o șansă de a înlătura neînțelegerile față de mine, de fiul meu, de A.T.Jones și E.J.Waggoner. - 3SM 173

- Puteți explica de unde venea ceea ce numiți “prejudecata lor fermă”?

Ellen G. White: Am văzut că exista o remarcabilă orbire în mintea multora, și ei nu înțelegeau unde este Duhul Domnului și ce este experiența creștină. Iar gândul că aceștia sunt cei care au răspunderea turmei lui Dumnezeu era dureros. 1

Ce putere ar trebui să avem de la Dumnezeu ca inimile de gheață, având doar o religie legalistă, să poată vedea lucrurile mai bune pregătite pentru ei - Hristos și neprihănirea Lui! O solie dătătoare de viață este necesară spre a aduce la existență oasele uscate. 2

Dacă razelor de lumină care au strălucit la Minneapolis li se permitea să-și exercite puterea convingătoare asupra celor care s-au opus ei, dacă toți ar fi cedat și și-ar fi supus atunci voința Duhului lui Dumnezeu, ei ar fi primit cele mai bogate binecuvântări, l-ar fi dezamăgit pe vrăjmaș, și ar fi stat ca niște bărbați credincioși, tare la datoria lor. Ar fi avut o experiență bogată; dar eul a spus, Nu! Eul nu a vrut să fie zdrobit; eul a luptat pentru supremație, și fiecare dintre aceste persoane vor fi testate din nou asupra aceluiași puncte la care au eșuat atunci... 3

Unii au cultivat ură împotriva bărbaților pe care Dumnezeu i-a însărcinat să ducă lumii o solie specială. Ei au început la Minneapolis această lucrare satanică. Mai târziu, când au văzut și au simțit demonstrația Duhului Sfânt că solia este de la Dumnezeu, au urât-o și mai mult, căci era o mărturie împotriva lor. 4

Ei nu au vrut nici să asculte și nici să înțeleagă. De ce? Ca să nu fie convertiți și să fie obligați să recunoască că toate ideile lor erau greșite. Erau prea mândri să facă așa, și de aceea au persistat în lepădarea sfatului lui Dumnezeu și în lepădarea dovezilor și luminii pe care au avut-o. 5 - 1)3SM 171; 2)3SM 177; 3)Letter 19,1892; 4)TM 79,80; 5)Ms. 25,1890.

- Aveți vreo explicație a faptului că la Minneapolis lumina nu a venit prin canalele convenționale?

Ellen G. White: Domnul lucrează deseori așa cum nu ne așteptăm noi. El ne surprinde descoperindu-și puterea prin uneltele alegerii Sale, în timp ce trece pe lângă cei de la care ne așteptăm noi să vină lumina. 1

Dați-mi voie să spun că Domnul va proceda în această ultimă lucrare foarte diferit de ordinea firească a lucrurilor, și pe o cale care va fi contrară planurilor omenești... Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care le va folosi El spre a îndeplini și desăvârși lucrarea Sa în neprihănire. 2

Acesta este pericolul care amenință biserica acum, ca planurile oamenilor să marcheze precis calea pe care vine Duhul Sfânt. Deși ei nu recunosc acest lucru, unii au și făcut aceasta. Și deoarece Duhul Sfânt vine, nu ca să laude pe oameni sau să le întărească teoriile greșite, ci spre a muștra lumea de păcat, mulți se depărtează de El. 3

Unii au tratat Spiritul Sfânt ca pe un musafir nepoftit, refuzând să primească darul prețios, refuzând să-l recunoască, întorcându-i spatele și condamnându-l ca fanaticism... Lumina care urmează să lumineze tot pământul cu slava ei a fost respinsă și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost ținută în mare măsură departe de lume. 4

Domnul va face în zilele noastre o lucrare pe care puțini o anticipează. El va ridica dintre noi oameni care sunt pregătiți mai degrabă de ungerea Duhului Sfânt decât de instituțiile științifice. 5 - 1)GW 126; 2)TM 300; 3)TM 64; 4)The EGW 1888 Materials, 1575; 5) 5T 81.

- Cum s-ar putea ca Jones și Waggoner să fi fost pregătiți “prin ungerea Duhului Sfânt,” dacă erau, așa cum spun criticii lor, “mândri, prea categorici și cu un spirit de ceartă”?

Ellen G. White: Nimeni să nu se plângă de slujitorii Domnului care prezintă o solie venită din cer. Nu mai căutați greșeli la ei, spunând: “Sunt prea categorici, vorbesc prea dur.” S-ar putea să vorbească dur, dar oare nu este necesar? Dumnezeu va face să țiuie urechile ascultătorilor, dacă ei nu vor dori să asculte vocea și solia Sa. Pastori, nu dezonozați pe Dumnezeuul vostru și nu jigniți Duhul Său cel Sfânt, făcând remarci asupra metodelor și manierelor oamenilor pe care El îi alege. Domnul cunoaște caracterul. El vede temperamentul oamenilor pe care i-a ales. El știe că numai niște oameni zeloși, fermi, hotărâți și cu convingeri categorice vor vedea lucrarea aceasta în importanța ei vitală, și vor pune în mărturia lor așa tărie și hotărâre, încât vor dărâma barierele Satanei. 1

Cei pe care Dumnezeu i-a trimis cu solia Sa nu sunt decât oameni, dar care este caracterul soliei pe care o aduc ei? Îndrăzniți voi să-i întoarceți spatele, sau să tratați cu ușurință avertizările, pentru că Dumnezeu nu s-a consultat cu voi? 2

Caracterul, motivele și scopurile lucrătorilor pe care i-a trimis Dumnezeu au fost, și vor continua să fie interpretate fals. Oamenii vor vâna cuvinte și afirmații despre care ei presupun că sunt false, mărin și falsificând aceste afirmații. Dar ce fel de lucrare fac acești spectatori? I-a așezat Domnul pe scaunul de judecător, să condamne solia și solii Săi? 3 - 1)TM 410,412,413; 2)RH 27 mai 1890; 3)The EGW 1888 Materials, 426.

- Să înțelegem de aici că împotrivirea în fața soliei s-a transformat în împotrivire față de persoanele prin care a venit ea?

Ellen G. White: Dumnezeu a dat hrană pentru popor la vreme potrivită, dar ei au refuzat- o deoarece nu venea pe calea și în felul în care doreau ei. Frații Jones și Waggoner au prezentat poporului lumină prețioasă, dar prejudecățile și necredința, gelozia și bănuiala rea au blocat ușa inimilor lor, ca nimic să nu poată veni de la acești frați...Tot așa a fost în trădarea, procesul și răstignirea lui Isus,

toate acestea au trecut prin fața mea punct cu punct; spiritul satanic a luat controlul și a influențat cu putere inimile omenești, care s-au deschis îndoielilor, urii și mâniei. Toate acestea predominau la acea sesiune...

Am fost dusă în casele unde erau cazați frații noștri, unde am văzut multă discuție și sentimente excitate, remarci aspre și ascuțite. Slujitorii pe care i-a trimis Domnul erau caricaturizați, ridiculizați și așezați într-o lumină batjocoritoare. Comentariile... au trecut apoi la mine, iar lucrarea pe care Dumnezeu mi-a dat să o fac era tratată oricum, numai măgulitor nu. Numele lui Willie White era tratat cu ușurință, ridiculizat și acuzat; la fel și numele fraților Waggoner și Jones... Voci pe care am fost surprinsă să le aud, se uneau în rebeliune... voci aspre, hotărâte să denunțe (pe sora White). Dintre toți cei care se exprimau cu atâta cruzime, nici unul nu a venit la mine să întrebe dacă aceste afirmații și presupuneri erau adevărate...

După ce am auzit aceste lucruri, inima mea a fost zdrobită. Niciodată nu mi-am imaginat ce încredere putem avea în cei care pretind că sunt prieteni, atunci când spiritul lui Satana găsește intrare la inima lor. M-am gândit la criza viitoare, și simțăminte pe care nu le pot exprima în cuvinte m-au înfrânt... ”Fratele va da la moarte pe fratele său.” 1

Ar trebui să fim ultimii oameni din lume, ca să ne permitem, oricât de puțin, spiritul de persecuție împotriva celor care poartă solia lui Dumnezeu către lume. Aceasta este trăsătura de caracter cea mai necreștinească care s-a manifestat printre noi de la Minneapolis încoace. Ea va fi văzută cândva în toată grozăvia ei, cu toată povara de nenorociri care a rezultat din ea. 2 - 1) Lett.14,1889; 2) GCBull. 1893, p. 184.

- Spuneți că ați fost atât de îngrozită de spiritul Satanei care stăpânea pe delegați încât erăți hotărâtă să părăsiți sesiunea în semn de protest. De ce nu ați făcut-o? Poate un asemenea gest radical ar fi trezit pe unii din vraja în care erau înfășurați.

Ellen G. White: Când am hotărât să părăsesc Minneapolis, îngerul Domnului a venit lângă mine și a spus: “Nu este bine așa; Dumnezeu are o lucrare pentru tine. Poporul repetă aici revolta lui Core, Datan și Abiram. Eu te-am așezat într-o poziție potrivită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor înțelege; ei nu vor accepta mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc ei, ci solia și solii pe care Eu îi trimit poporului Meu. Ei au tratat cu batjocură cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și dacă ei nu se vor pocăi de păcatul lor – această nesfințită aroganță care Îl insultă pe Duhul lui Dumnezeu – vor păși în întuneric. Dacă nu se pocăiesc, spre a putea fi convertiți, și astfel să-i pot vindeca, voi lua sfeșnicul de la locul lui. Vederea lor spirituală s-a întunecat. Ei nu doresc ca Dumnezeu să-Și manifeste Spiritul și puterea; căci ei au un spirit de batjocură și dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, trivialitatea, ironiile și glumele sunt practica lor zilnică. Ei nu și-au pus

inima să Mă caute. Ei merg în lumina propriilor scânteii, și, dacă nu se vor pocăi, vor zăcea în dureri. Așa vorbește Domnul: Stai la postul datoriei tale, căci Eu sunt cu tine; nu te voi lăsa și nu te voi părăsi.” Nu am îndrăznit să neglijez aceste cuvinte ale lui Dumnezeu.¹

Am fost informată că în această situație nu este de nici un folos să se ia vreo decizie cu privire la puncte doctrinale, în stabilirea adevărului, sau să ne așteptăm la un spirit de investigare corectă, deoarece se formase o confederație care împiedica orice schimbare de idei, puncte sau poziții pe care le aveam, la fel cum au făcut iudeii. Multe alte lucruri mi-au fost spuse de Conducătorul meu, despre care nu am libertatea să scriu. Stăteam în pat doborâtă de un spirit de durere și disperare și, de asemenea, un spirit de puternică determinare să stau la postul datoriei mele până la încheierea sesiunii, iar apoi să aștept conducerea Spiritului lui Dumnezeu pe drumul pe care trebuie să-l urmez. 2 - 1) The EGW 1888 Materials, 1063; 2) Idem, 277

- Este adevărat că opoziția față de mesageri a fost aspră, dar noi știm astăzi că la Minneapolis solia a fost primită. Cel puțin așa susțin mulți istorici. Ce le puteți spune acestora?

Ellen G. White: De-a lungul istoriei bisericii din toate secolele, și în special în istoria bisericii AZȘ, noi avem exemple ale celor care au refuzat lumina pe care Dumnezeu a trimis-o prin agenții Săi... Respingând solia pe care o trimite El, voi respingeți pe Hristos. Făcând așa, vă așezați sub controlul prințului întunericului... Dumnezeu a trimis poporului Său solii de lumină, care ar fi fost ca un medicament vindecător, dacă erau primite de ei; dar voi nu ați primit lumina, ca și bărbații din Nazaret. Voi v-ați hotărât să lepădați lumina, voi ați înălțat opiniile și judecata voastră ca fiind mai valoroase decât judecata celor pe care Dumnezeu i-a făcut canale de lumină...

Dumnezeu v-a trimis o solie pe care dorește să o primiți, o solie de speranță, lumină și mângâiere pentru poporul Său. Nu este datoria voastră să alegeți canalul prin care trebuie să vină ea. Domnul dorește să vindece rănilor oilor și mieilor turmei Sale prin alifia cerească a adevărului că Hristos este neprihănirea noastră... Oile care trebuiesc hrănite sunt împrăștiate pe munții lui Israel; ele mor de foame înghițind teorii uscate... Chiar oamenii care trebuiau să fie în alertă spre a vedea nevoile poporului, ca să fie pregătită calea Domnului, au interceptat lumina trimisă de Dumnezeu poporului Său, și au respins solia harului vindecător. Limbajul sufletului vostru a fost: “Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.” - The EGW 1888 Materials, 389.

- Conducătorii noștri din acea perioadă erau bărbați capabili și inteligenți. Dacă Jones și Waggoner prezentau adevărul lui Dumnezeu, conducătorii ar fi știut acest lucru și s-ar fi unit cu ei în proclamarea lui.

Ellen G. White: Sentimente asemănătoare au fost exprimate în zilele lui Hristos... Poporul se uita la conducătorii lui și întreba: “Dacă acesta ar fi adevărul, nu ar ști preoții și mai marii noștri?” Sunt mulți care depind de interpretarea și explicarea pe care o dau învățătorii religioși... Când Domnul, plin de îndurare, ne trimite modul de a cunoaște adevărul, iar noi refuzăm ocazia prețioasă și suntem indiferenți la solia Sa, noi insultăm pe Duhul lui Dumnezeu... Mulți, care refuză solia pe care o trimite Domnul, caută cuie în care să-și agațe îndoielile, să găsească scuze pentru a respinge lumina care vine din cer. În fața evidenței clare, ei spun ca iudeii: “Arătați-ne o minune și vom crede. Dacă acești soli au adevărul, de ce nu vindecă pe bolnavi?”

Aceste obiecțiuni îmi aduc aminte de ce se spunea despre Hristos... Cum pot oare frații noștri, care au avut în față istoria Domnului slavei, să își deschidă buzele să rostească cuvintele jignitoare ale ucigașilor Domnului? I-a condus Domnul pe acești frați să spună aceste lucruri? Eu răspund, nu!... Este chiar în fața noastră ziua când Satana va răspunde cererilor acestor îndoielnici, și va prezenta numeroase minuni care să confirme credința celor care caută acest gen de dovadă... Când oamenii își închid ochii în fața luminii pe care Dumnezeu o trimite, ei vor respinge cel mai clar adevăr și vor crede cele mai nebunești erori... Dumnezeu a trimis poporului Său solie după solie, și inima mea a fost zdrobită să văd pe cei despre care credeam că sunt învățați și conduși de Dumnezeu, cum cad sub puterea fermecată a dușmanului, care i-a făcut să respingă adevărul prezent. – The EGW 1888 Materials, 388-428.

- Noi am auzit timp de 100 de ani tot felul de remarci la adresa soliei lui Jones și Waggoner: că ar fi “har ieftin,” că solia era deja cunoscută și acceptată, că este același adevăr pe care l-a proclamat Luther, că solia a fost plină de erori, etc. Dar cea mai spectaculoasă a fost afirmația că primirea acestei solii ar duce la fanatism. De ce oare?

Ellen G. White: Sunt mulți care au auzit solia pentru acest timp și au văzut rezultatele ei, dar de teamă ca unii să nu ia poziții extreme, și astfel să apară printre noi fanatismul, au permis imaginației lor să creeze multe obstacole care să împiedice înaintarea lucrării, și au prezentat și altora aceste dificultăți prin discursuri lungi asupra pericolelor acceptării doctrinei. Ei au încercat să contracareze influența soliei adevărului. Să ne imaginăm că ei ar avea succes în eforturile lor; care ar fi urmarea? Solia pentru trezirea unei biserici încropite ar înceta, iar mărturia care înalță neprihănirea lui Hristos ar fi adusă la tăcere. Să ne imaginăm că lucrarea ar fi dată în mâinile acestor oponenti și căutători de greșeli, și li s-ar permite să dea bisericii doctrina și lucrarea pe care ar dori-o ei. Ar prezenta ei ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși? - The EGW 1888 Materials, 388-428.

- Nici chiar dumneavoastră nu i-ați putut convinge pe opozanți că Jones și Waggoner prezintă solia îngerului al treilea?

Ellen G. White: Cel mai greu lucru din lume este să convingi pe cineva care nu vrea să fie convins. Ei se trag înapoi, sperând și rugându-se ca cei pe care i-a trimis Domnul să nu aibă succes, căci dacă purtătorii de poveri ar avea succes, aceasta ar dovedi că cei care s-au împotrivit sunt greșiți. Când oamenii își deschid inimile necredinței, ei le deschid marelui amăgitor, acuzatorul fraților. În fața glorioasei lumini a adevărului ieșit de la Dumnezeu, în fața dovezii copleșitoare că lucrarea pentru acest timp este poruncită de cer, să nu vă împietriți inimile, cerând alte dovezi, zicând, “Arătați-ne o minune.” Este un păcat îngrozitor în ochii lui Dumnezeu ca oamenii să se așeze între popor și solia pe care El vrea să le-o trimită, așa cum fac unii dintre frații noștri acum. Sunt unii care, ca și iudeii, încearcă imposibilul ca să facă fără efect solia lui Dumnezeu. Aceștia care se îndoiesc ar trebui ori să primească lumina adevărului pentru acest timp, ori să se dea la o parte din drum, ca alții să aibă ocazia să primească adevărul... Cei care trăiesc chiar înainte de a doua venire a lui Hristos pot aștepta o bogată măsură a Spiritului Sfânt, dar dacă... Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, unii dintre conducătorii noștri vor merge pe aceeași cale în lepădarea soliei, ca iudeii din timpul lui Hristos. – The EGW 1888 Materials, 388-488.

- Susțineți cu tărie faptul că cei doi mesageri au adus adevăr prezent bisericii. Cum se împacă o asemenea susținere cu unele greșeli elementare pe care le-au făcut ei? De exemplu, poziția lui Jones în conflictul Anna Phillips?

Ellen G. White: Cred fără nicio îndoială că Dumnezeu a trimis adevăr prețios la timpul potrivit prin frații Waggoner și Jones. Îi prezint eu pe aceștia ca fiind infailibili? Spun eu că ei nu vor face o afirmație, sau vor prezenta idei care nu pot fi puse în discuție, sau care nu pot fi eronate? Spun eu așa ceva? Nu, nu spun așa ceva. Nu spun așa ceva despre niciun om de pe pământ. Dar eu spun că Dumnezeu a trimis lumină, și este cazul să fiți atenți cum o tratați. – The EGW 1888 Materials, 566.

- V-ați gândit la posibilitatea ca ei să intre în conflict deschis cu frații lor și să părăsească biserica?

Ellen G. White: Este foarte posibil ca frații Jones și Waggoner să fie doborâți de ispitele vrășmașului; însă dacă vor fi, aceasta nu va dovedi că ei nu au avut o solie de la Dumnezeu sau că lucrarea pe care au făcut-o a fost o greșală. Dar dacă se va întâmpla așa, câți vor adopta această poziție și vor intra într-o amăgire fatală, pentru că nu sunt sub controlul Duhului Sfânt... Aceasta este chiar poziția pe care o vor lua mulți dacă unul dintre acești oameni ar cădea, și mă rog ca acești oameni, asupra cărora Dumnezeu a pus sarcina unei lucrări solemne, să fie capabili să dea trâmbiței un sunet clar și să onoreze pe Dumnezeu la fiecare pas, și

astfel calea lor să crească în lumină din ce în ce mai mult până la sfârșitul timpului
- Letter S24, 1892.

- Exact acest lucru s-a întâmplat. Amăgirea fatală lucrează perfect, iar solia este respinsă cu argumentul că solii nu ar fi căzut dacă erau oamenii lui Dumnezeu.

Ellen G. White: Nu inspirația divină îi conduce pe oameni să fie suspicioși, să vâneze greșeli pe care să le folosească pentru a dovedi că frații care interpretează Scriptura într-un mod diferit de al lor, nu sunt sănătoși în credință. Există pericolul ca acest fel de acțiune să producă exact rezultatul scontat; și în mare măsură vina este a acelor vânători de greșeli...

Opoziția din mijlocul nostru a impus asupra solilor lui Dumnezeu o povară grea și chinuitoare; căci ei au fost obligați să suporte dificultăți și obstacole care nici nu trebuiau să existe... Dragostea și încrederea constituie o forță morală care ar fi unit comunitățile noastre și ar fi asigurat armonie în acțiune; dar răceala și neîncrederea au adus dezbinarea care ne-a epuizat puterea - Letter, 6 ianuarie, 1893; GCB 1893, pp. 419-421.

- Ați afirmat de nenumărate ori că la Minneapolis Domnul a trimis "o foarte prețioasă solie," care ne-ar fi trecut granițele în Canaanul ceresc. Există oare vreo legătură între această solie și Apocalipsa 18,1?

Ellen G. White: Marea strigare a îngerului al treilea a și început în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Mântuitorul iertător de păcate. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul. 1

Am primit scrisori în care eram întrebată dacă solia îndreptării prin credință este solia îngerului al treilea, iar eu am răspuns: "Este cu adevărat solia îngerului al treilea." 2 - 1)RH 22 nov. 1892; 2)RH 1 aprilie 1890.

Ce credeți că s-ar fi putut întâmpla la Minneapolis dacă liderii noștri nu se împotriveau, și cum credeți că este evaluată în cer sesiunea din 1888?

Ellen G. White: Dumnezeu plănuise să lucreze cu putere prin Duhul Său la acea întâlnire de la Minneapolis, pentru toți cei care vor renunța la calea și voința lor. El ar fi făcut din acea ocazie o foarte prețioasă școală pentru cei ce s-ar fi lăsat învățați. Oricât ar fi fost ei de slabi și nedesăvârșiți, dacă își dădeau seama de slăbiciunea și ignoranța lor spirituală, ei ar fi primit putere și iluminare divină. În acel timp de perplexitate, dacă, în loc de glume, jigniri și insulte, ar fi fost rugăciune fierbinte și efort de a promova armonia și unitatea, ar fi fost câștigate biruințe foarte prețioase, ceea ce ar fi plasat lucrarea cu mulți ani înainte și ar fi salvat multe suflete. Dar, pentru că s-a acționat după aranjamentele lui Satana și s-au manifestat trăsăturile lui de caracter, a făcut ca înregistrarea din cărțile cerești să

sune astfel: "Nedemni de încredere când sunt în joc interese majore." - The EGW 1888 Materials, 1229.

- Înțelegem că opoziția a continuat și după Minneapolis. V-ați gândit vreodată să retrageți sprijinul pe care l-ați acordat fraților de la Battle Creek?

Ellen G. White: Niciodată nu am trecut printr-o asemenea scenă de conflict, prin asemenea atitudine determinată de împotrivire față de adevăr – față de lumina pe care Domnul a binevoit să mi-o dea – așa cum s-a întâmplat de la Minneapolis încoace. De nenumărate ori am simțit nevoia să mă despart definitiv de acest element împotrivor, dar de fiecare dată Domnul mi-a făcut cunoscut că trebuie să stau la postul datoriei mele și că El va fi alături de mine” - The EGW 1888 Materials, 620.

- Chiar și după ce v-au exilat în Australia? De ce oare a permis Domnul să părăsiți America, dacă biserica se afla într-o criză de asemenea proporții?

Ellen G. White: Domnul nu a fost amestecat în plecarea noastră din America. Domnul nu mi-a descoperit că a fost voia Sa ca eu să părăsesc Battle Creek. Domnul nu a plănuțit aceasta, dar v-a lăsat pe toți să acționați după propria voastră imaginație. Domnul ar fi dorit ca Willie C. White, mama sa și colaboratorii ei să rămână în America. Era nevoie de noi în inima lucrării, și dacă percepția voastră spirituală ar fi recunoscut situația adevărată, nu ați fi fost niciodată de acord cu mișcarea pe care ați făcut-o. Dar Domnul citește inimile tuturor. Dorința voastră de a ne vedea plecați era așa de mare, încât Domnul a permis ca acel lucru să aibă loc. Aceia care erau obosiți de mărturie au fost lăsați fără persoanele care le purtau. Îndepărtarea noastră din Battle Creek urmărea să lase pe oameni să aibă propriile dorințe și căi, pe care le considerau superioare căii Domnului. Rezultatul este în fața voastră. Dacă v-ați fi aflat pe o poziție corectă, această hotărâre nu s-ar fi luat atunci. Domnul ar fi lucrat pentru Australia prin alte mijloace, și o influență puternică ar fi fost menținută la Battle Creek, marea inimă a lucrării.

Am fi stat acolo umăr la umăr, construind o atmosferă sănătoasă care să fie simțită în toate conferințele noastre. Nu Domnul a conceput acest plan. N-am primit nicio rază de lumină pentru a părăsi America. Dar când Domnul mi-a prezentat problema așa cum era în realitate, eu nu am spus nimănui acest lucru, deoarece știam că nimeni nu va putea înțelege problema în toate implicațiile ei. Când am plecat, mulți au răsuflat ușurați, dar Domnul a fost întristat, deoarece El hotărâse ca noi să stăm la cârma mașinării de la Battle Creek - Letter 127 to O.A.Olsen, 1896; The EGW 1888 Materials, 1622.

- Există un aspect în solia 1888 care scapă bisericii, și astfel o împiedică să facă din lumina îngerului al treilea o solie finală de har abundent pentru lume?

Ellen G. White: Adevărurile soliei îngerului al treilea au fost prezentate de unii ca o teorie uscată; dar această solie trebuie să Îl prezinte pe Hristos cel Viu. El trebuie să fie descoperit ca Cel dintâi și Cel de pe urmă, ca Lăstarul din rădăcina lui David, ca Luceafărul strălucitor al dimineții. Prin această solie, caracterul lui Dumnezeu în Hristos trebuie prezentat lumii. -6T20

- Este adevărat că opoziția de la Minneapolis a declanșat o puternică dar nedeclarată lipsă de încredere față de lucrarea dumneavoastră, care astăzi a căpătat proporții epidemice în acest popor?

Ellen G. White: Domnul hotărâse ca soliile de avertizare și instruire, oferite poporului Său prin Duhul, să ajungă peste tot. Dar influența care a rezultat din opoziția față de lumina și adevărul de la Minneapolis a tins să facă fără efect lumina pe care a dat-o Dumnezeu poporului Său prin Mărturii. – The EGW 1888 Materials, 1129.

- Ceea ce explică refuzul fratelui Smith de a publica în Review poziția dumneavoastră față de legea din Galateni. Biserica susține până în ziua de azi că Pavel vorbește în Galateni exclusiv despre legea ceremonială, deși Jones și Waggoner, apoi dumneavoastră, ați spus cât se putea de clar că "în acest pasaj, Duhul Sfânt vorbește, prin apostolul Pavel, în special despre legea morală."

Ellen G. White: Refuzul de a renunța la păreri preconceptionale și de a accepta acest adevăr se află în mare parte la baza opoziției manifestate la Minneapolis față de solia Domnului transmisă prin frații Waggoner și Jones. Prin stârnirea acelei opoziții, Satana a reușit în mare măsură să îndepărteze de la poporul nostru puterea specială a Duhului Sfânt, pe care Dumnezeu dorea să le-o împărtășească. Vrajmașul i-a împiedicat să obțină eficiența pe care ar fi putut să o aibă în comunicarea adevărului către lume, așa cum l-au proclamat apostolii în ziua cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze întreg pământul cu slava ei a fost respinsă și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost într-o mare măsură ținută departe de lume.

Legea celor zece porunci nu trebuie privită atât de mult sub aspectul ei prohibitiv, cât sub aspectul îndurării. Restricțiile impuse de ea sunt garanția sigură a fericirii în ascultare. De îndată ce este primită în Hristos, ea lucrează în noi cea curățire a caracterului care ne va aduce bucurie de-a lungul veșniciei. Pentru cel ascultător ea este un zid de protecție. Noi privim în ea bunătatea lui Dumnezeu, care prin descoperirea înaintea oamenilor a principiilor neschimbătoare ale neprihănirii, urmărește să-i protejeze de relele care rezultă din călcarea Legii.

Noi nu trebuie să-L privim pe Dumnezeu ca așteptând să-l pedepsească pe păcătos pentru păcatul său. Păcătosul aduce el însuși pedeapsa asupra lui. Propriile lui acțiuni declanșează o suită de circumstanțe care produc un rezultat sigur. Fiecare călcare a Legii se întoarce împotriva păcătosului, lucrează în el o

schimbare a caracterului și-l determină să păcătuiască din nou cu mai multă ușurință. Alegând să păcătuiască, oamenii se despart de Dumnezeu, se desprind de sursa binecuvântării, și rezultatul sigur este ruina și moartea.

Legea este o exprimare a gândului lui Dumnezeu; când o primim în Hristos, ea devine gândul nostru; ea ne ridică deasupra dorințelor și înclinațiilor firești, deasupra ispitelor care conduc la păcat. „Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, și nu li se întâmplă nici o nenorocire” - nimic nu-i face să se poticneasce. - The EGW 1888 Materials, 1574.

- Această descriere formidabilă a rolului legii a rămas ascunsă în sertarele editorului de la Review timp de 56 de ani. Este evident că opoziția de la Minneapolis tindea să facă fără efect Mărturiile. Observând acest pericol, nu era mai indicat să-i menajați puțin pe frați, decât să-i confrunțați direct? Poate era momentul să evitați, pentru o perioadă, asocierea atât de deranjantă cu Jones și Waggoner?

Ellen G. White: Credeți că eu, la fel ca cei zece leproși, voi păstra liniște și nu îmi voi ridica glasul să proclam neprihănirea lui Hristos, să Îl laud și să-L slăvesc? Încerc să vă prezint și vouă aceste lucruri, ca să puteți vedea și voi dovezile pe care le văd eu, dar se pare că vorbele mele dispar în aer. Cât timp va dura această stare? Cât timp se vor menține bărbații din inima lucrării împotriva lui Dumnezeu? Cât timp îi va mai susține poporul de aici în această poziție? Fraților, dați-vă la o parte din drum! Luați mâinile de pe chivotul Domnului, și lăsați ca Duhul Sfânt să vină și să lucreze cu mare putere. Sunt decisă să stau tare la postul datoriei mele. Poate voi cădea, la fel cum a căzut soțul meu, dar trebuie să fac o lucrare pentru Dumnezeu. Trebuie să fac o lucrare pentru veșnicie. - The EGW 1888 Materials, 536-544 – 3 feb 1890).

- Ar fi posibil ca opoziția de la Minneapolis să se repete acum, când solia îngerului al treilea urmează să se unească cu solia îngerului din Apocalipsa 18?

Ellen G. White: Prejudecățile și opiniile care au predominat la Minneapolis n-au dispărut nicidecum; semințele semănate acolo sunt gata să răsară la viață și să dea o recoltă bogată. Vârfulurile au fost tăiate, dar rădăcinile nu au fost niciodată smulse, iar ele continuă să otrăvească judecata, să pervertească percepția și să orbească înțelegerea celor care vin în contact cu solia și solii... Necredința și-a făcut drum în rândurile noastre... Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostaziat, pentru că ei țin la calea lor și uită calea Domnului. Adevărata religie, singura religie a Bibliei, care propovăduiește iertarea doar prin meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, care mărturisește neprihănirea prin credință în Fiul lui Dumnezeu, a fost disprețuită, vorbită de rău, ridiculizată și lepădată... Ce viitor ne așteaptă, dacă nu reușim să ajungem la unitatea credinței? 1

În manifestarea puterii care va lumina pământul cu slava ei, oamenii vor vedea ceva care, în orbirea lor, li se va părea periculos, care le va trezi temeri, și se vor așeza împotriva ei. Deoarece Domnul nu lucrează conform cu ideile și așteptările lor, ei se vor opune lucrării. 2

Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă. Lumina care va lumina tot pământul cu slava ei va fi numită lumină falsă de cei care refuză să înainteze în slava ei crescândă. 3 - 1)TM 467.468; 2)RH Extra 22 dec.,1890; 3)RH 27 mai 1890

- Să înțelegem de aici că lumina soliei 1888 se va stinge în întuneric, iar cei ce refuză să înainteze în slava ei crescândă vor reuși să se impună și să o intercepteze definitiv?

Ellen G. White: Lumina strălucește; ea nu va fi, și nu poate să fie eclipsată. Ea va continua să strălucească tot mai puternic până în ziua aceea mare; dar cei care își închid ochii să nu o vadă, urechile să nu o audă, și își împietresc inimile ca să nu primească razele de lumină ale cerului, vor fi lăsați să meargă în întuneric; iar cel care merge în întuneric nu știe încotro se îndreaptă. El crede că merge pe cărări sigure, deși se amăgește singur. – The EGW 1888 Materials, 1142.

- În final, ce sfat ați dori să dați celor care apreciază solia 1888 și văd în neprihănirea lui Hristos singura soluție la problemele bisericii?

Ellen G. White: Ca ambasadori ai lui Hristos, ei trebuie să cerceteze Scripturile spre a descoperi adevărurile ascunse sub gunoiul erorilor; și fiecare rază de lumină descoperită trebuie comunicată altora. Un singur interes va predomina, un singur subiect le va înghiți pe toate celelalte – Domnul, neprihănirea noastră. 1

Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la un capăt la altul al pământului, pregătind calea Domnului. Aceasta este slava lui Dumnezeu care încheie lucrarea îngerului al treilea. 2 - 1) SD 259; 2) GCB, 1893.
